

51. Guča Sabor trubača Danas

SPECIJALAN DODATAK LISTA DANAS

UTORAK, 9. AVGUST 2011.

Ambasador Ruske Federacije Aleksandar Konuzin otvorio 51. Draga-evski sabor trubača

POČELO JE!!!

Ambasador Rusije u Srbiji Aleksandar Konuzin svečano je juče u Guči oglasio početak 51. Sabora trubača na kome će se nadmetati 47 orkestara iz Srbije i devet iz inostranstva, a u različitim programima nastupiti više od 1.000 učesnika. Konuzin je u centru Guče podigao saborsku zastavu na jarbol i uz zvuke saborske himne „Sa Ovčara i Kablara“ i pucnjavu prangija sa okolnih brda otvorio tu tradicionalnu manifestaciju.

- Život Srba nije lak, ali to ne znači da sadašnje poteškoće mogu da spreče praznik Srbije i potisnu srpski karakter, kulturu i praznik srpstva - rekao je Konuzin i dodao da je Guča danas prestonica Srbije.

DDOR GARANT a.d.
Member of Prva Group

Друштво за управљање добровољним пензијским фондом а.д.
Београд, Маршала Бирјузова 3-5
Телефон: 011 30 36 142
www.garant-penzije.eu, info@garant-penzije.eu

Предности приватне пензије:

- може се примати већ са навршене 58 године живота
- наследна је
- увек знате, сходно висини уплата, колика је пројектована пензија.

И Вашој кући можемо пружити услугу додатних пензија, доказујући да смо достојан партнер, као што смо партнери бројним другим компанијама.

KROZ ISTORIJU

Kolj [iroka

Osamnaesti sabor posetio Kolj Široka, tadašnji predsednik Republičke konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda. (18. sabor, 1-3. septembar 1978)

Dra`a s delegacijom

U Guči se 1982. prvi put obrela visoka državna delegacija predvođena Dragoslavom Dražom Markovićem, članom Predsedništva CK SKJ. (22. sabor, 27-29 avgust)

[eik u {oku

Šeik Ahmad Abdulah Aljmuheni, koji je stigao sa igračima košarkaškog kluba „Kozna“ iz Kuvajta posmatrajući šta se dešava, hvatao se za glavu i govorio: „Zašto svi ovde pričaju da ste u krizi kada živite u izobilju. Pa, ovo još nisam video, ovoliko mesa, truba i naroda. Je li ovo nacionalni praznik?“ (23. sabor; 26 - 28. avgust 1983. godine)

Tito i Zlatne „uste“

Dvadeset sedmi sabor trubača biće upamćen i po nastupu „američkih Dragačevaca“, orkestra „Zlatne uste“ iz Njujorka. Nisu mogli da pogode reč „usne“, pa u naziv „turi-li“ - „uste“. A na saboru je održana i tradicionalna priredba: „Lepota se brani lepotom - 50 godina dolaska J.B. Tita na čelo Partije“. (27. sabor; 21 - 23. avgust 1987. godine)

Po~o rat

Na prostoru bivše SFRJ se tada ratovalo. Saborski domaćin, kompozitor Zoran Hristić, rekao je: „Sada, kada u blizoj i daljoj okolini ponovo urliču ratne trube, glavni grad trubača, Guča, daruje svetu sklad i harmoniju, koji muziku čine razumljivom za vascelo čovečanstvo“. (31. sabor; 23 - 25. avgust 1991. godine)

Kraji{nici pod oru`jem

Grupa od 46 Krajišnika ka Guči je krenula i stigla pod oružjem. To su bili ljudi iz okoline Knina, članovi kulturno - umetničkih društava u Strmici i Gračacu. Pri dolasku, pred Beogradom, morali su privremeno da ostave duge cevi, a u Guči su i revolvere dali policiji na čuvanje. (32. sabor; 21 - 23. avgust 1992. godine)

Krstivoje peške, Brena helikopterom

Saboraši su prisustvovali malom vazdušnom desantu: iz helikoptera je izašla Lepa Brena sa suprugom Bobom Živojinovićem. Majstor frule Krstivoje Subotić iz Osečenice kod Mionice, međutim, nije imao novaca „za podvoz“, pa je u Guču prispeo pešačeci 80 kilometara. (33. sabor; 20 - 22. avgust 1993. godine)

Spomen majstorima

Reporter „Ilustrovane Politike“ beleži prvog saborskog dana: „Samo što nije svanulo, a u šatri „Pod lipom“, najpoznatijom u crkvenoj porti, svira čak osam orkestrara. Zoran Hristić, kompozitor i Adam Tadić, sa južne strane, na zidu zgrade Doma kulture, otkrili su spomen - obeležje majstorima trube, na kome su, do Pedesetog sabora, trajno ispisana imena najboljih, njih 42. (36. sabor; 23 - 25. avgust 1996. godine)

Internet stigao na va{ar

„Informatika“ AD iz Beograda postavila je internet prezentaciju Sabora. Ništa čudno, rekao je jedan od predstavnika ove firme, jer Internet je jedan veliki vašar... (37. sabor; 22 - 24. avgust 1997. godine)

Miroslav Ili} ove godine drugi put nastupa na glavnoj bini

Truba na uvce - mnogo je gotivno!

Stanislav Milojković

Ja sam se tek u Gu-i uverio da nije bezveze onaj izraz „truba na uvce“. Govorio sam - kako to - truba na uvce! A onda sam shvatio: Mnogo je gotivno! Ti sedi, oni ti malo pri | u pa te zagolicaju nekim tonovima, koji ti prijaju, a ti ne veruješ da tako mo`e da te miluje truba na dva santimetra od uha - ka`e peva-narodne muzike Miroslav Ili} koji u Gu-i ove godine nastupa na stadionu u ~etvrtak 11. avgusta.

Miroslav od svoje dvadesete godine dolazi u Gu-u. - Smatram sebe jednim od najstarijih i najvernijih sabora{a. Retko koju Gu-u sam propustio. U Gu-i me privla-i taj svekoliki {areni}, opu-

{tenost, ona stara srpska izvorna dobrodu{nost, susretljivost u do-eku, i naravno - truba. Za mene je u Gu-i najve}i greh naljutiti se na nekoga zbog ne-ega. Ve} sam dosadio i bogu i narodu apostrofiraju}i i favorizuju}i moranje ~uvanja tradicionalnog, doma}eg, izvornog... Ovi antiglobalisti mogu da se slikaju. Ako ve} nismo postali globalno selo, samo {to nismo. Nemamo mi {ta tamo da ponesemo u svet, savremena civilizacija sve ima. Mi jedino mo`emo da ponesemo malo svojih obi-aja, jezika, kulture, i ja Gu-u vidim tako - kao mesto koje ~uva jedan deo srpske tradicije - ka`e Miroslav. D. P.

Slobodan Jolovi}, predsednik Op{tine Lu-ani

Posta}ete zdraviji i mudriji

Sabor truba-a u Gu-i je, verujte mi, nesvakida{nje okupljanje ljudi iz celoga sveta koji uz ~udesne zvuke, reklo bi se, nacionalnog srpskog instrumenta - trube, postaju radosniji, zdraviji, i tradicionalno mudriji - ka`e Slobodan Jolovi} predsednik Op{tine Lu-ani i predsednik Saborskog odbora.

On dodaje da je u prethodnih pola veka, Gu-~u je posetilo oko 15 miliona doma}ih i stranih gostiju iz 83 zemlje sa svih kontinenata. U zvani-nim takmi-enjima je u-estvovalo oko 10.000 truba-a i 1.000 orkestrara.

- Sabor truba-a je ove godine oboga}en novim sadr`ajima. Posebno isti-emo duhovne ve-eri koje je se organizovati u porti crkve Sveti Arhangel Gavriilo. Pedestprvi sabor truba-a u Gu-i, bi}e dostupan gledaocima RTS-a u zemlji i inostranstvu u trajanju od preko dvanaest sati direktnog televizijskog prenosa. Srpska TV mre`a u sastavu od 42 televizijske ku}e direktno je prenositi ostale programske sadr`aje Sabora - ka`e Jolovi}.

postpaid Potpiši za svoj klub

Budi uz Zvezdu sa postpaid tarifnim profilom Sever, Tokio i Bari. Sa odabranih 5 Friends&Family brojeva: Pričaj za 0 din/min* Šalji im SMS poruke za 0 din.

Uz potpisan postpaid ugovor dobijaš ZVEZDA telefon za samo 1 dinar**, kao i poklon majicu tvog omiljenog kluba!

* Uspostava veze je 2 dinara. ** Ugovorna obaveza je 24 meseca. Ponuda važi dok ima telefona.

imate prijatelje!

www.mts.telekom.rs Korisnički servis 064/789

mt:s 1 din

Marko Marković, sin Bobana Markovića, mlada svetska trubačka zvezda

Guča je san svakog trubača

Dragoljub Petrović

U Guči uvek ima mesta i vremena za provod. Volim da slušam i druge kako sviraju, koliko su napredovali, kako razmišljaju. Ali na posao se ne zaboravlja. Koncert na stadionu ima prioritet, a nakon toga i poneka svirka ekskluzivno za prijatelje, poput mojih drugara fudbalera. Tad sviramo za njih par sati, a onda sedimo i pijemo zajedno, priamo, zezamo se - priamo za Danas Marko Marković, sin Bobana Markovića, mlada svetska trubačka zvezda. Marko i Boban sviraju u subotu 13. avgusta na glavnoj saborskoj pozornici, i obećavaju lud provod.

● **Šta za tebe znači Guča i koliko se nastupi tamo razlikuju od ostalih tvojih i Bobanovih svirki po svetu?**

Guča je san svakog trubača, mesto gde su najviše postali najveći. Dok sam bio mali, mnogo sam slušao od tate Bobana o atmosferi, takmičenju, drugarstvu i rivalstvu. Kad sam najzad došao na Sabor, kao član oboje orkestra, on je prestao da se takmiči, ali sam uživao da sviramo koncerte ili za naše prijatelje pod šatorima ili u restoranima. Drugačije je nego na koncertima ili svadbama, drugačije je bilo gde. Primio sam se na Guču i sad ne propustimo da dođemo i provedemo nekoliko nezaboravnih dana, uz prijatelje, kolege, veselo, ali i radno.

● **Mnogi su bili iznenađeni što ti prošle godine nisi učestvovao na takmičenju za Prvu trubu sveta. Hoćeš li se ove ili neke naredne godine takmičiti za to priznanje?**

Na samom početku propozicije nisu bile jasne, nisam znao da je neophodno takmičiti se i pobediti na Saboru da bi bio učesnik takmičenja za svetsku trubu. Nekako, na raspored turneja po Evropi nikako ne dozvoljava da se takmičimo i na predtakmičenju u Surdulici. Ali, želim da se takmičim, najpre sa kolegama iz Srbije. Ove godine smo se takmičili s irom Evrope sa najboljim rumunskim trubačkim orkestrom Fanfare Ciocărlia, u okviru „Balkan Brass Battle“, možda najzanimljivijem trubačkom događaju ove godine.

● **Otac i ti ste uveliko svetske zvezde, kakvo je tvoje tumačenje - zašto se strancima toliko sviđaju naši trubači? U čemu je tajna?**

Naša muzika je deo balkanske muzike, koja je postala popularna tokom poslednjih 15 godina. Za Evropu i svet je Srbija, kao i Balkan još uvek neobična, egzotična, iako jesmo deo Evrope. [to zbog ritmova, koji nikom ne dopuštaju da ostane miran, to zbog toga što je ovaj deo Evrope zbog istorije, podela i ra-

Foto: Zsófia Raffay

tova za mnoge bio dugo nepoznat i nedostupan, ali najviše zbog muzike, koja u sebi ima neku, da tako kažem, divlju komponentu, koju nemaju svuda u Evropi. Kako slušati trubače i stajati mirno? Mislim da je to nemoguće. Njima je -udno i što sve sviramo iz glave, bilo komplikovano ili jednostavno.

● **Šta je najvažnije da bi bio vaserijski trubač?**

Hvala na komplimentu. Za vaserijskog trubača je potrebno dobro uho, brzi prsti i brz jezik, ali pre svega ozbiljan rad. Dugogodišnji rad. Kako na narod kaže: „Ne goji se prase pred Božijem“, radi se tokom cele godine, a ne na primer dva meseca pred Sabor u Guči. Mi puno večeramo i -esto nastupamo, ali da se sve to izdrži i da se pokaže svuda, potrebna je dobra osnova.

● **Saradivao si, upoznao se, ali i svirao mnogim svetskim muzičkim zvezdama? Ko je od njih na tebe ostavio najjači utisak?**

Od orkestrara najsvetiji utisak su Fanfare Ciocărlia, rumunski trubači, koji su stariji od nas, ali su svi kul momci, odlični muzičari, posvećeni svom poslu, vrlo disciplinovani. Ipak, najveće zadovoljstvo je bilo svirati sa turskim klarinetistom Husnu Senlendirijem. Bio sam gost na njegovom koncertu u Istanbulu. Nije bilo vremena za pripremu nastupa samo malo na tonskoj. Iznenađio sam ga kad sam odsvirao kompoziciju koju je -esto svirao njegov pokojni otac. Ergun, inače trubač, potpuno u njegovom fazonu, ali sa par mojih dodataka. Trebalo je da sviram s njim dve pesme, ali je bilo tako dobro da smo završili sa -etiri dugačke kompozicije, u kojima mi je dao dovoljno prostora, iako je on tako velika zvezda, koja prodaje stotine hiljada diskova.

Foto: Dragana Stanić

KROZ ISTORIJU

Spomenik od Karića

U centru varošice otkriven spomenik Trubaču (bronzana skulptura visoka 2,60 metara), dar Fondacije „Braća Karić“ (38. sabor; 21 - 23. avgust 1998. godine)

Veselo posle bombi

Iako je ovaj sabor održan posle NATO bombardovanja, kada je po teritoriji opštine Lučani od 5. aprila do 17. maja 1999. godine dejstvovalo je sa ukupno 78 projektila, fešti je prisustvovalo oko 200.000 gostiju. (39. sabor; 20 - 22. avgust 1999. godine)

Zastava na Mont Everestu

Zastava Sabora trubača vijori se od 2000. godine i na najvišem zemljinom vrhu - Mont Everestu na Himalajima (8848 m). Tamo je odneo i pobo alpinista Dragan Jaćimović, rodom iz Puhova, sela na sredokraći između Guče i Lučana, jedini srpski osvajač tog vrha. Sabor je svrstan u kulturnu baštinu Ujedinjenih nacija, a 40 godina postojanja zabeleženo je i u Ginisovoj knjizi rekorda. (40. sabor; 24 - 27. avgust 2000. godine)

Uz premijera inija

Prvi sabor u XXI veku otvorio je domaćin Matija Bećković, a prisustvovao je i premijer Srbije Zoran Đinđić. „Mislim da je ove godine Sabor dostigao svoj vrhunac... Jer, ako ovde dođe preko 200.000 ljudi, to kazuje da je Sabor jedan od imidža Srbije, jedan spoj modernog i tradicionalnog, koji našu zemlju može da promoviše u svetu i da postanemo prepoznatljivi po tome. Jer, sama tradicija, ako nije osavremenjena, ne može da komunicira sa svetom“ - rekao je novinarka premijer Đinđić. (41. sabor; 23 - 26. avgust 2001. godine)

Predsednik i aplinova unuka

Domaćin je bio Dragan Kojadinović, ministar kulture i informisanja. A na saborovane došao je i Boris Tadić, predsednik Srbije, bar polovina republičke vlade i zavidan deo beogradskog diplomatskog kora. Tadić se umalo potukao sa jednim saborašem koji ga je opsovao. Posebna atrakcija je bila Kira Čaplin, unuka Čarliza Čaplina. (44. sabor; 5 - 8. avgust 2004. godine)

Koštunica o razumevanju

U ime Vlade Republike Srbije, pokrovitelj Sabora, 46. finalno takmičenje trubača Srbije, u nedelju, 3. septembra, uz prisustvo većeg broja ministara, poslanika, diplomatskih predstavnika, premijera Republike Srpske, Milorada Dodika, otvorio je premijer dr Vojislav Koštunica. „Oni koji ne mogu da razumeju Guču, ne razumeju Srbiju“ - rekao je premijer. (46. sabor; 30. avgust - 3. septembar 2006. godine)

Vukova nagrada

Završno takmičenje trubača je otvorio Aleksandar Vasiljević Konuzin, ambasador Rusije. Sabor je dobio Vukovu nagradu. (49. sabor; 5 - 9. avgust 2009. godine)

Od nastavnika fizičkog do Mrkonjića

Zanimljivo je ko je sve kroz istoriju otvorio Sabor u Guči. Tako je, na primer, to 1965. učinio Kosta Luković, nastavnik fizičkog vaspitanja u Guči, 1990. Aleksandar Bakočević, član Predsedništva SR Srbije, 1999. Ljubivoje Ršumović, pesnik, 2002. Matija Bećković, književnik, 2005. Velimir Ilić, republički ministar za kapitalne investicije, 2006. dr Vojislav Koštunica, premijer Republike Srbije, 2007. Milorad Dodik, premijer Republike Srpske, 2008, 2009. i 2010. Milutin Mrkonjić, ministar infrastrukture u Vladi Srbije.

Dejan Petrović iz Dubokog kod Učica, Prva truba sveta za 2010.

Sviraćemo obrade EKV, Kazališta i Skloništa

Dragoljub Petrović

Svi ti dani u Guči imaju poseban duh koji ulazi u ljude. Tako da je gučanska atmosfera neponovljiva, drugačija nego igdje drugde na svetu - kaže za Danas Dejan Petrović iz Dubokog kod Učica, prošlogodišnji osvajač Prve trube sveta. Sin -uvenog trubača Miše Petrovića ove godine se prvi put ne takmiči u Guči u zvaničnom delu. Razlog je jednostavan - on i njegov orkestar u Guči su osvojili sve što se osvojiti može.

- Za trinaest godina osvojili smo deset nagrada - kaže Dejan.

Jedanaestog avgusta na glavnoj pozornici imaju solistički koncert od 21 do 22 sata, a ostalim danima sviraju u kafani „Lav“, iznad stadiona.

- Spremamo iznenađenje za koncert - sviraćemo, pored ostalih, i stva-

ri Ekatarine Velike, Atomskog skloništa, Prljavog kazališta. Od EKV sviramo pesmu „Krug“, opasno zvuči sa trubama, od Skloništa „Treba imat

Najmlađi majstor trube

Dejan Petrović osvojio je najviše nagrada na prošlogodišnjem 50. dragačevskom saboru trubača. Pored Prve trube sveta proglašen za najpopularnijeg trubača po glasovima publike, a njegov orkestar za najbolji na jubilarnoj Guči. Dejan je rođen 1985. u selu Duboko kod Učica. U muzičkoj manufakturi Petrovića, Dejan i njegov brat Darko su četvrta generacija trubača. Na ranije održanim saborima u Guči dobio je nagradu za najzvučnije muziciranje (2002), najbolji orkestar (2003), Trubu publike (2005) i Prvu trubu Dragičeva (2009). Pre pet godina dobio je i zvanje majstora trube, čime je postao najmlađi nosilac tog priznanja u istoriji Dragičevskog sabora.

du“ i od Kazališta „Mi plećemo“ - kaže Dejan.

U izvedbi njegovog Big benda možete da čujete i njihove specijalite, recimo „Smoke on the water“, hardrok himnu Dip Parpla.

- Ja sam od malih nogu težio ka tome da obradimo stvari, i mi smo ljudima prepoznatljiviji po tome. Uglavnom se svi orkestri baziraju na svirci nekih -o-eka, meni je prioritet srpska muzika, pesme i kola, i obrade stranih stvari. Sviramo i Stinga i Tinu Turner i Stonsa i Dip Parpl... Pored klasičnog trubačkog benda nastupamo i kao „Dejan Petrović big bend“ gde imamo i klavijature, bas gitaru, gitaru, tenorski i muški vokal. Gde god se pojavimo ljudi prvo kažu - kakve veze imaju klavijature i gitare sa trubama, ali na kraju

Svirke u Briselu i Milanu

Svirali smo u Briselu i Milanu na centralnim trgovima. Kad su videli trube s gitarama, pevačima, bubnjevima, otkinuli su. Posebno su im se sviđali aranžmani stranih pesama koje radimo. Imamo pregovore i za Australiju, tamo ćemo, nadam se, ići uskoro - kaže Dejan.

polude totalno jer ne mogu da veruju da mi sviramo „Englishman in New York“ od Stinga ili „Proud Mary“ od Tine Turner. To čemo, uz srpske kompozicije, svirati i u Guči. Sviramo za publiku od sedam do 77 godina i obećavam izuzetno lud provod - priča Dejan za Danas.

Njegov orkestar svirao je i mnogim svetskim zvezdama.

- Sviramo u Drvengradu kod Kusturice već sedam godina i sve te javne ličnosti smo mi dočekali i ispraćali. I Maradonu, i Nikiti Mihalkova, i Đonija Depa za Srpsku novu godinu. Dep se naslućao mnogo dobrih trubača, ali ovakav stil sviranja sigurno nije -uo. Bilo mu je -udno kad je video takav sastav i takav zvuk. Prvo smo ga malo obradovali s nekim našim kompozicijama, pa smo posle prešli na obrade Stinga, Stonsa, Dip Parpl. On je -ovek zinuo. Nije mogao da veruje da tako mlad sastav, a prosek nam je od 18 do 27 godina, svira tako dobro. Po-eo je da -uska. Pozdravio se sa svim članovima orkestra, a mene je zagrlio i poljubio. Maradona je -uskao celu noć - seja se - Dejan.

Udani Duboko

Na albumu „Udahni Duboko“ (igra reči po nazivu mog sela), koji je izašao ove godine, uboli smo hit koji se zove „Vrtlog“ i on će biti i na reklamama za Jelen pivo u Guči - priča sagovornik Danasa.

Sa holivudskom zvezdom u Drvengradu: Đonij Dep i orkestar Dejana Petrovića

Ekrem Mamutovi}
iz Vranja, Prva truba
Draga-eva 2010. godine

Sanjam svadbarski kupus

Vojkan Risti}

Ekrem Mamutovi} iz Vranja upisao se pro{le godine me|u „besmrtni“ i osvojio titulu Prva trube Draga-eva. „Orkestar Bakije Baki}a“ koji predvodi Ekrem progla{en je i najboljim na svetu na gu-anskom Svetskom prvenstvu koje je lane odr`ano prvi put.

Ove godine Ekremov cilj je osvajanje Prve trube sveta kojom bi ovaj mladi truba-krunisao svoju karijeru.

- Ne optre}euje me uloga favorita. Mi smo

Overa vize

Ekremov otac Dobrivoje je i sam trubač u orkestru koji nosi ime legende južnjačkog trubaštva Bakije Bakića. On kaže da će ove godine konkurencija biti jača no ikada.

- Ne treba pocenjivati nikoga jer dolaze novi mladi trubači. Ekrem nije star, ali je u trubačkoj karijeri osvojio skoro sve što se osvojiti može. Uvek kada pobedite u Guči onda overavate svoju radnu vizu i za sledeću godinu, a to nama koji živimo od ovoga zanata puno znači - konkretan je Dobrivoje Mamutović.

Kad zasviraju Ameri i Vranjanci: Orkestar Ekrema Mamutovića nastupio je u Guči sa američkim marincima

Foto: Dragoslav Sanić

uvek favoriti i zato moramo ozbiljno da pristupimo pripremama za Gu-u. Konkurencija }e biti `estoka. ^ujem da se ozbiljno za prvu trubu priprema i Elvis iz Surdulice, pa }e moj zadatak da ostvarim cilj koji smo obe}ali Vranjancima biti utoliko te`i - ka`e Mamutovi}.

Ekrem kao {ef orkestra ima slatke muke. Njegov orkestar koji je tokom jula i po-etkom avgusta bio rasprodat svakoga dana za razli-ita veselja {irom zemlje za takve nastupe broji i do 15 -lanova.

- Po propozicijama Sabora u Gu-i u takmi-arskom delu na bini mo`e da bude

deset -lanova. No, mi se svi dobro poznajemo pa }e najbolji i nastupiti - ka`e Ekrem koji je od pro{le godine i vlasnik „Majstorskog pisma“ koje se dodeljuje dokazanim virtouzima na limenom instrumentu.

U Gornjoj -ar{iji u Vranju uo-i Sabora u Gu-i glavna tema je pri-a o tome ko }e biti pobednik i u kojoj konkurenciji. Okre}u se telefoni, obavljaju konsultacije sa Bobanom Markovi}em koji je za truba-e sa „ju`ne pruge“ neprikosnoveni autoritet.

Orkestar Ekrema Mamutovi}a pored nastupa u zvani-nom delu takmi-enja nastupi}e tri puta i u revijalnom programu.

- Meni je u Gu-i uvek lepo. Ose}am se kao kod ku}e, a jagnje}e pe-enje i svadbarski kupus sanjam uvek izme|u dva sabora. Radujem se i susretu sa mojim prijateljem Dejanom Petrovi}em sa kojim se redovno -ujem telefonom, ali nemamo vremena da se preko godine dru`imo - ka`e Ekrem.

Ispred spomenika Bakiji Baki}u, kao kakvom mestu „truba-ke zakletve“ za Vranjance, orkestar Ekrema Mamutovi}a imao je poslednji kratki nastup pred odlazak u Gu-u, gde se nada da }e jo{ jednom uspeti da se popne na svetski truba-ki Olimp.

Elvis Ajdinovi} iz Surdulice

Avgust kao Mondijal

Truba- Elvis Ajdinovi} iz Surdulice ovogodi{nja je Prva truba kvalifikacionog takmi-enja koje je odr`ano na 26. Vlasinskom letu gde je osam orkestara iz jugoisto-ne Srbije izborilo „vize“ za finalno takmi-enje na ovogodi{njem 51. Saboru u Gu-i.

Ajdinovi} je sada re{en da nakon 2002. godine kada je kao najmladji truba- u seniorskoj konkurenciji osvojio „Zlatnu trubu“ taj uspeh ponovi.

- Ne}e biti nimalo lako. Glavni konkurent bi}e mi Ekrem Mamutovi}, moj kom{ija iz Vranja, ali ja sam spremio iznena|enje i za njega i za `iri jer vreme je da ponovim uspeh od pre skoro deset godina - ka`e Ajdinovi}.

Njegov orekstar nastavlja tradiciju koju je zapo-eo Elvisov otac Demko Ajdinovi}, koji je {est buta u Gu-i progla{avan za najboljeg

Tončev: Kladite se

Ove godine glasni navijač orkestra Elvise Ajdinovića biće i prvi čovek surduličke opštine Novica Tončev koji poslednju deceniju ne propušta ni jedno dragačevsko saborisanje.

- Ja volim da se kladim i da dobijam. Ovoga puta savetujem da svi obrate pažnju na Elvise. Verujem da će on u Surdulicu doneti Zlatnu trubu - kaže Tončev koji najavljuje odlazak karavana navijača iz Surdulice u Guču.

bubnjara. Za majstora bubnja progla{en je 1994. godine na 34. saboru truba-a kada mu je uru-eno „Majstorsko pismo“.

- Gu-a je za mene inspiracija i svaki truba- -eka avgust kao {to fudbaleri -ekaju Mondijal. Ove godine u Gu-u odlazim sa oreolom favorita i nadam se da }u tu ulogu opravdati jer to od mene o-ekuju moji navija-i iz Surdulice - ka`e Elvis, koji je sa orkestrom proveo gotovo mesec dana na uve`avanju programa za finalno takmi-enje.

V. R.

Janko Jovanovi} iz Zemuna

Vreme je da Beograd pobedi

Munze konza... Vaistinu konza - -estitala su jedan drugome dva navija-a truba-kog orkestra Janka Jovanovi}a iz Zemuna slave}i njegov trijumf na predtakmi-enju za Draga-evski sabor truba-a za orkestre iz Vojvodine i Beograda koje je u junu odr`ano u Banatu, u Kova-ici. [ef orkestra Janko Jovanovi}, dvadesetogodi{njak, ro|en je u Beogradu, ali je ljubav prema trubi nasledio od oca, koji je iz sela Karan kod U`ica.

- Ja sam zavr{io srednju muzi-ku, odsek za trubu, i svi ostali -lanovi benda su stariji od mene. Drago nam je {to }emo biti prvi orkestar iz Beograda koji se ikada zvani-no takmi-io u Gu-i. A nigde truba ne zvu-i kao u Gu-i - ka`e Jovanovi}.

Janko smatra da }e oni biti „pun pogodak za Gu-u, i da }e predstavljati ne{to novo na Saboru“.

- Veliki su kvaliteti mog orkestra, tako da su velike {anse da pobedimo. Nisam ni jedan raspust propu{tao da ne odem u o-evo selo i u-im od starih majstora trube. ^ovek koji mi je dosta pomogao u u-enju sviranja je Vedran Nenadovi}, vrhunski profesor trube. Prvi put sam imao dodir sa tim instrumentom u petom razredu osnovne {kole, i vrlo mi je drago {to sada nastupam u Gu-i, i to na glavnoj pozornici u finalu. Da}u sve od sebe da budemo na prvom mestu - ka`e Janko.

Mladi Zemunac smatra da su svi koji su se plasirali me|u 18 najboljih orkestara u Srbiji dosta jaki, velika je konkurencija, ali to ga ne brine.

-Spremili smo opasan program sa takmi-enje - ka`e uz osmeh.

Reditelj Emir Kusturica pri-a za Danas o Draga-evskom saboru, sukobu sa Goranom Bregovi}em i o tome kako

I oni koji se stide trube idu

Kada pleh kod trube krene da osvaja, to je kao vojnički pohod na ljudsku dušu • Gledao sam pre neki dan Đokovića kako igra kolo kod Džej Lena. Imate svetskog teniskog kralja koji je ponosan na svoju tradiciju i nije ga stid da se usred Los Anđelesa uhvati u kolo • I oni političari što se „pale“ isključivo na Zapad, kad iscrpe sve marketinške trikove, odu u Guču da bi se slikali

Katarina @ivanovi}
INTERVJU

Uprkos tradiciji od pola veka, do eksplozije popularnosti sabora truba-a u Gu-i do{lo je posle ogromnog uspeha Emira Kusturice i njegovih filmova „Arizona drim“ i „Podzemlje“. Glavna ulica u Gu-i je kao set Kusturi-inog filma. Trube je-e iz {atora, kafana i dvori{ta, orkestri mar{iraju kroz gu`vu izbacuju}i sna`an i brz ritam koji se {irom ju`nog Balkana tra`i du`e od sto godina - napisao je pre dve godine Gert Kartrajt, novinar londonskog Gardijana u tekstu „Najlu|a`urka u Evropi“.

Na{ proslavljeni reditelj nije -itao taj tekst, ali je na pitanje da li on smatra da je tako, odgovorio „nemojte to dvaput da ka`ete“. Za{to?, pitamo. „Pa {ta je na to re}i moji de`urni kriti-ari? Oni {to se stide svega {to miri}e na srpsku tradiciju i kulturu, a kad se ponapijaju itekako ska-u i podvriskuju uz zvuke trube“, odgovara Emir Kusturica kroz osmeh.

Reditelj je i bukvalno uveo truba-e na svetsku pozornicu. Pred projekciju filma Podzemlje u Kanu 1995. (za koji je dobio Zlatnu palmu), oni su pro{etali crvenim tepihom i odsvirali niz hitova iz filma. Publika je fenomenalno reagovala jer, kako ka`e Kusturica, nema tog -oveka koji ne reaguje na trubu. „-ija energija di`e iz mrtvih“.

-Kada pleh kod trube krene da osvaja, to je kao vojni-ki pohod na

Odgovor za{to je to tako, prema njegovu re-ima, le`i u na{em mentalitetu.

- Gledao sam pre neki dan \okovi}a kako igra kolo kod D`ej Lena. Imate svetskog teniskog kralja koji je ponosan na svoju tradiciju i nije ga stid da se usred Los An|elesa uhvati u kolo. A mi se ovde stidimo trube. Mada, i oni politi-ari {to se „pale“ isklju-ivo na Zapad, kad iscrpe sve marketin{ke trikove, odu

Ne volim gužvu, ne mogu tu da se opustim

Nikada nisam bio u Guči. Polovinu svog života išao sam na razne manifestacije, premijere... A to ne volim. Ne volim gužvu, ne mogu tu da se opustim. Iz tog razloga ne idem u Guču, iako o njoj imam najpozitivnije mišljenje. Ona je poput svih drugih velikih muzičkih festivala na kojima se oslobađa energija i gde celokupna atmosfera dovodi do pozitivne katarze, posebno kod mladog sveta. Dobro je što je Guča prevazišla granice zemlje i postala internacionalna, jer Srbija mora da internacionalizuje svoja iskustva u svakom pogledu, a posebno u muzičkom. Moramo predstaviti svetu nešto što je naše, autentično, a Guča to svakako jeste.

ljudsku du{u. Stranci su prepoznali tu muziku, a mi smo je, u No smoking orkestru, ubacili u aran`mane i ponudili svetu. To je sna`na energija koja opija. Prepoznaju je svuda, od Ju`ne Koreje, preko Severne Amerike, Australije... Samo ne ovde - pomalo rezignirano pri-a Kustrurica.

u Gu-u da bi se slikali. Verovatno im oni {to ih „brifingiju“ i savetuju ka`u da su se toliko otu|ili od naroda, da bi morali nekako da mu se pribli`e. Koliko god se to nekima gadilo, zvuk trube sa Balkana nosi energiju i pru`a poseban ugo|aj. Nastajao je vekovima, kao spoj melanholi-nih tonova istoka i

„Kalašnjikov“ i „Mesečina“ postali su megahitovi: Scena iz filma „Podzemlje“

ovda{njeg mentaliteta. Umesto da to negujemo, mi se toga stidimo - smatra Kusturica. Ka`e da to nije nova pojava i da su u doba „stare Juge“, ekspanzijom rokenrola, mnogi na rok koncerte odlazili sa kasetom [abana [auli}a u d`epu. Da im se na|e pri ruci.

Osim filmskih kritika, postoje i one koje ka`u da Emir Kusturica zara|uje novac eksploati{u}i Rome i njihovu muziku u svojim filmovima.

- Filmska kritika je jedno, ali takvi komentari, uglavnom od ljudi koji i nisu iz sveta filma, u najmanju ruku su maliciozni i zlobni. Znae, ja svakom novom filmu prilazim kao da prvi put re`iram, kao da nemam talenta niti pojma kako se to radi. I nije to fraza, nego se zaista tako ose}am. A gde }u crpeti energiju i raspr`iti te sumnje nego u svetu koji poznajem i volim? Odrastao sam uz romsko naselje, dru`io se sa

Ciganima i jo{ kao mali upoznao njihovu muziku. Ja sam `ivot iz mojih filmova `iveo. A komentari kako to eksploati{em dolaze od onih koji nikada nisu imali dodira sa tim svetom. Te kritike dolaze iz krugova ljudi gde se `elje ne ostvaruju, a moja privre`enost idealima tradicije koju poku{avam da uklju-im u moderne tokove, biva ismevana - ka`e Kusturica

Ciganska tradicija je, prema re-ima na{eg sagovornika, isprepletana i neodvojiva od srpske.

- Na{ -ovek kad se napije, ponesen emocijama, ne je da slu{a Mocarta, ve} cigansku muziku. Ne ka`em, ima i takvih. Ali ja o njima u mojim filmovima ne govorim, ve} o ovim drugima, koji su naj-e}je i autsajderi. Takvog -oveka ne ismevam, bilo da je re- o komediji ili ne. I truba je u mojim filmovima dovedena u kontekst ozbiljne interpretacije - smatra reditelj.

Neki od najve}ih hitova koje truba-i danas sviraju poti-u upravo iz Kusturi-inih filmova - Mese-ina, Kala{njkov... Ve}inu ih je komponovao Goran Bregovi}, sa kojim je nakon filma „Podzemlje“, reditelj prekinuo saradnju, ali i svaki drugi kontakt.

- Mnogi misle da je na{ sukob nastao zbog tih numera, ali to nije ta-no. On je u to vreme eskalirao, jer se tada otkrila prevara u vezi sa muzikom iz filma Arizona Drim, koji je snimljen nekoliko godina pre Podzemlja. Glavna numera, koju je za potrebe filma izveo Igi Pop, a kao autor potpisan Bregovi}, -ist je plagijat stare francuske pesme. To se otkrilo tek posle nekoliko godina, a ja sam to saznao upravo od Igi Popa, koji me pozvao i rekao da tako ne{to nije o-ekivao od mene. Kada sam uvideo o -emu se radi, prekinuo sam saradnju sa Bregovi}em. Mada, takav model pona{anja je danas postao obrazac. Bregovi} je „mala maca“ u odnosu na to {ta se sve radi. A da ne pri-amo da kod nas svaka budala mo`e da uzme mikrofon, peva, pri-a {ta ho}e... - ka`e reditelj.

Na pitanje ko su pravi predstavnici srpske trube u svetu, Kusturica ka`e da je te{ko dati odgovor.

-Postoje tri orkestra sa ovog podneblja koja su proslavila trubu u

Grupni portret sa legendom fudbala: Maradona, Kusturica i trubači

je srpske truba-e izveo na svetsku pozornicu

u Gu~u

svetu. To su gorepomenuti kompozitor, koji to -ini prearan`iranjem tradicionalnih pesama sa

Balkana, zatim No smoking orkestar, -ija muzika kao osnov ima kolo i „dvojku“ a trube su nadogradnja, i orkestar Bobana Markovi}a. E, to je ne{to drugo. To je autenti-an zvuk trube, koju je ovaj umetnik doveo do nivoa d`eza - zaklju-uje Kusturica.

Naš }ovek kad se napije, ponesen emocijama, ne}e da sluša Mocarta: Emir Kusturica

Od Tita do Velje

Zoran Panovi}

O nastanku imena Guče postoje dve legende: po prvoj, ime je dobila nakon velikih borbi između Srba i Turaka koje su vođene u dragačevskom polju. Narod se krio u zbegovima i „gučio se“, da ne bude viđen. Od tog „gučenja“ osta ime Guča. Po drugoj legendi, nekada davno golubovi su pravili grdnu štetu usevima na tamošnjim poljima. Narod ih je terao, a oni su se opet vraćali gučući. Od njihovog gukanja i Guča dobi ime. Što se tiče nekih političara, više im pristaje ova druga legenda. Politička estrada tamo više „guguče“ (i šepuri se), i nimalo se ne „guči“ (krije od naroda), a što bi ponekad bilo i stvar dobrog ukusa. Ali, da krenemo redom.

Prvi Sabor trubača je održan 1961. godine na Pokrov Presvete Bogorodice. Te 1961. na vlasti su, valjda, bili komunisti. Oni koji danas „brendiraju“ Guču još nisu odgovorili na pitanje kako su to, „antisrpski nastrojani komunisti“, dopustili da se jedna takva manifestacija začne, i to baš na „crveno slovo“. I ne samo što se začeo, Sabor je upravo pod komunistima postao „brend“, i proćuo se po svetu. Komunisti jesu ponešto branili. Trubu, narodnu nošnju i krčkane svadbarskog kupusa u zemljanim loncima - sigurno nisu. Oni koji ne falsifikuju istoriju, sećaju se kako je godinama na bini u

Guči stajala mamutska slika (danas bi rekli billboard) Josipa Broza sa trubačima iz zapadne Srbije. Ta slika je, čak, bila neka vrsta „pokroviteljstva“ nad Saborom. Ali, ove „surove“ istine ne uklapaju se u „narodnjački revizionizam“. Da se one (istine) priznaju, ne bi se pravili nasilni, ponekad i smešni, diskontinuiteti u jednom neospornom kontinuitetu. Još nešto, komunističke glavešine jesu dolazile da im sviraju na uvce, da pojedju i popiju, ali, iako „pokrovitelji“, nisu se trtili da otvaraju Sabore i budu njihovi „domaćini“. Time su, ipak, sačuvali izvesnu depolitizaciju Guče, od čega su najveću korist imali muzika, i}e i pi}e. Da li se iko seća neke izjave Petra Stambolića ili Draže Markovića iz Guče? S druge strane, teško možemo zaboraviti izjave Matije Bečkovića da je bolje duvati trubu, nego lepak(?), ili onu Vojislava Koštunice, da onaj ko ne razume Guču ne razume ni Srbiju(?). Ako je normalno da su se danas himni Sabora vratile izvorne, depolitizovane, re}i „Srpski knjaže, primi naske, u redove srbijanske“, nenormalno je mnogo štošta drugo. Na primer, posrbljivanje ne}ega što je „po difoltu“ srpsko, ili brendiranje ne}ega što je već odavno brend, uprkos tome što je „egzitovanje“ Guče neminovnost globalizacije.

Guča je danas kontradiktorni ekspres lonac u kome }ete sresti i strane, „egzitovane“, turiste, ali i fanove Mladića i Karadžića. U definisanju idejne poruke, Sabor je danas mnogo rigidniji od vremena komunizma. Čak i od vremena Miloševića, koji u Guču nikad nije kro}io, }ime je bar smanjio njenu politizaciju u jednom delu, jer je Sabor devedesetih poprimio „pansrpsku“ dimenziju. U njegovom otvaranju ono političko je danas bitnije od protokolarnog. U muzičkom smislu, Guča nije }rtva, dekretom sa Sabora proterane „}ote“ (koja se tamo nešto i nije igrala posebno), a ako je }rtva trbušnog plesa, taj ples, treba re}i, nije „pusto tursko“, već je to „ritam da te pitam“ koji je u Draga}evo stigao sa beogradskih splavova. Guča je u muzičkom smislu, ponajpre i paradoksalno, „world music“ }rtva, jer taj fenomen, s jedne strane, globalizuje srpsku trubu, ali s druge, guši njenu izvornost dovode}i svirku pojedinih orkestara do neprepoznavanja. Opet, Guča je i biznis. U smislu da pivare, recimo, i nju i Egzit tretiraju „vrednosno - neutralno“. Zna}i, oba događaja su bitna samo u koli}ini prodatih cisterni.

Da li se iko seća neke izjave Petra Stambolića ili Draže Markovića iz Guče? S druge strane, teško možemo zaboraviti izjave Matije Bečkovića da je bolje duvati trubu, nego lepak(?), ili onu Vojislava Koštunice, da onaj ko ne razume Guču ne razume ni Srbiju(?).

Ta}no je i da se u Guči, pod firmom folklor i tradicije, }vercuje obilje primitivizma, od malignosko-olesterol-

skog i „trbušnog“, do političko-ikonografskog. Ali, besmisleno je i ignorisati }injenicu da je ovo globalni topomnim sa unikatnim „melting-potom“.

Samo sa Gu}om, teško se može razumeti Srbija, a kako je redukcioni}ki smatrao premijer Koštunica, pa čak i kad je truba u pitanju, jer Srbiju }ini i truba Duška Gojkovića, i duva}i Discipline ki}me...

Doduše, bez Guče Srbija se još manje može razumeti. Ili, da prevedemo stvar: da li bi pogre}ili, ako bi posumnjali da onaj ko ne razume Zvonka Bogdana ne razume Vojvodinu, ili bolje re}i „Panoniju“? Sigurno. Ali, }injenica je i da onaj ko baš dibidus ne razume Zvonka Bogdana ne razume baš najbolje ni Vojvodinu. I zato je možda najbolje da se svako pojavljuje tamo gde mu odgovara, Guči ili Egzitu, a ne da pravi la}ne provincijalne dileme.

Ona oslobodila}ka tradicija srpskog folklor, u ovdašnjem vrednosno smutnom ekspres loncu, o}as posla se identifikuje sa „onim“ patriotizmom. Pa je, i zato, bolje što je Guča „pod kontrolom“ Velje Ilića, koji je bar razume, ali ume da donekle kanališe i amortizuje ono što se u njoj „vaskoliko“ giba i pomalo preliva. Prosto re}eno, kakva je država, takva je uglavnom i Guča. Kao i obrnuto. Tu je i pravo poređenje s Egzitom. Ovaj festival može da postoji u relativno normalnoj državi, ali ne može u nenormalnoj. Guča je dokazala da može i u takvoj.

(Objavljeno 08/08/2007 DANAS)

Vranjanac Dragorad Stanić napravio izložbu fotografija o Saboru u Guči

Muzika vatra i vatra duže

KROZ OBJEKTIV

U pet decenija dugoj istoriji trubačkih takmičenja u Guči o ovom festivalu napisano je više od stotinu knjiga. Snimljeno je više od pedeset dokumentarnih i jedan igrani film. Ali je interesantno da do sada nije bilo sveobuhvatnog predstavljanja Guče na izložbi fotografija. Za to se potrudio novinar i fotoreporter iz Vranja Dragorad Stanić koji je Guču nedavno predstavio na izložbi u Vranju i Surdulici pod naslovom „Muzika vatra i vatra duže - Guča“, koja na neki način zaokružuje njegovo trideset godina dugo bavljenje fotografijom.

- Od 2005. do 2010. godine redovno pratim sve sabore. Napravio sam više od 20.000 fotografija. U izbor uz pomoć kolega odabrao sam hiljadu da bi se na izložbi našlo 174 najupevratljivijih - objavljuje Stanić.

Zvezdan Manić, predsednik Centra za razvoj fotografije u kata-

Akrobatski nastup francuskog orkestra

Svitanje u Guči uz trube

logu za ovu nesvakidašnju prezentaciju draga-evskog saborisanja navodi da inspiracija za ovaj projekat leži u „injenici da svoju punu afirmaciju i priznanje muzičari Vranja i vranjskog kraja dobijaju upravo u Guči (to je Stanić) a navelo da objektivom zabeleži scene koje festivaline jedinstvenim“.

- Kroz fotografije smo u prilici da vidimo sve od scenskog spektakla do (atorskog veselja, od ekstaze publike do radosti pobednika - navodi Manić).

Sam autor smatra da je fenomen sabora u Guči u trouglu između trubača, publike i svake godine drugačije zbilje koja određuje nivo temperamentnosti i višedimenzionalnosti „tog fenomenološkog uvažavanja u zvucima limenog instrumenta“.

- Svake godine je drugačije. Fascinacije se smenjuju na jednom istom prostoru u toj maloj varoši koja je s pravom postala jedan od najpoznatijih srpskih brendova. I ono što je posebno interesantno - trubača kao instrument pokazuje globalnu dimenziju multikulturalnosti od Bakijinog Vranja do orkestra Garde SAD iz Ohaja, ili Bregovića i Manjića - navodi Stanić koji se priprema i da ove godine nastavi da okom objektivne beleži saborisanje, baš u kontekstu da je „uvek drugačije i neekivano“.

Utisak je da prizori i lica napuštaju stvarnost i premeštaju u svet fotografije, gde uz definisane autorski pečat počinju pred nama novi - galerijski život.

Stanić koji je dugo godina bio dopisnik agenci-

MI SMO PARTIZAN
VOLIM PARTIZAN
PARTIZAN MOJA KUĆA

postpaid
Potpisi za svoj klub

Budi uz Partizan sa postpaid tarifnim profilom **Mi smo Partizan, Volim Partizan** ili **Partizan moja kuća**.
Sa odabranih 5 Friends&Family brojeva:
Pričaj za **0 din/min***
Šalji im SMS poruke za **0 din**.

Uz potpisan postpaid ugovor dobijaš HTC Wildfire za **samo 1 dinar.****

* Uspostava veze je 2 dinara.
** Ugovorna obaveza je 24 meseca uz tarifni profil Partizan moja kuća. Ponuda važi dok ima telefona.

imate prijatelje!

www.mts.telekom.rs Korisnički servis 064/789

mt:s **1 din**

VUKAJLIJIN REČNIK GUČE

Nasvirati se ko Prva truba Draga-eva

U prevodu na slavenoserbski: napiti se ko majka, odvaliti se od cuge, urnisati se, ukokati se, razbiti se, ukantati se, letvosati se, zataračiti se, unakaziti se za medalju. Sve to jedno isto znači, kad se napijem ima li ko jači!

Stolova-e

Dame koje se penju na stolove čim zasvira truba.

Svadbarski kupus

Kupus koji se najmanje jede na svadbama.

Kontroverzna li-nost

Osoba koja se pojavi na TV Pink i kaže da ne sluša narodnjake i trubače, nikada nije bila u Guči, ne prati modu, ima završen fakultet i zna da radi u struci, tvrdi da je Rada Radenović prosečna riba i nema pojma za koga se udala Karleuša.

Opleti!

Izraz koji se koristi na svadbama, krštenjima i ostalim većim slavljenjima, a posebno u Guči, da bi se nekom trubaču dalo do znanja da svira jače i da dođe do vašeg stola.

Goran Bregović

Muzički Vuk Karadžić. Čovek koji se bavi skupljanjem narodnih umotvorina.

Ko je konobar?

Jedna od najpoznatijih Santaninih pesama, za koju se pogrešno misli da se zove: "Oye como va". U Guči, to je onaj koji vam sabere duplo više, uz reči: Šta smo ovde imali?

Basista iz orkestra Bojana Ristića

je Tanjug, kao i saradnik vi{e doma}ih i inostranih listova gde su mu objavljivane fotografije, pravi jasnu razliku izme|u bele`enja dnevnih doga|anja i onoga -emu te`i kada se odlu-io da napravi izlo`bu o Gu-i.

- Za pet godina koliko pratim fenomen Gu-e uo~ljivo je da svih dana ose}ate potpunu snagu trube koja iz ljudi cedi najpozitivnije emocije i strast za pesmom i igrom. Toga nema nigde na svetu. To je kao da vas izbace iz aviona bez padobrana, a vi se uop{te ne pla}ite kako }ete dodirnuti zemlju, jer va`no je da letite - navodi ovaj Vranjanac, koji }e nakom mati~ne sredine gde je izlo`ba prikazana fenomen Gu-e predstaviti u samom Draga-evu, ali i u Australiji, gde postoji interesovanje da i do njih stigne „Muzika vetra i vatra du{e“.

Vojkan Risti}

Improvizacija stare draga}evske svadbe

Truba na uvce

AD „Budimka“ danas i sutra

Budimka

Nakon vi{e od {est decenija svog burnog postojanja, AD „Budimka“ iz Po}ege danas se bavi proizvodnjom, preradom i skladi{tenjem proizvoda od vo}a i povr}a. Budimkini pogoni opremljeni su potrebnom opremom tako da omogu}avaju veoma kvalitetnu proizvodnju u okviru bogatog asortimana. „Budimka“ proizvodi vo}ne sokove i koncentrate, }elirane proizvode, zamrznuto vo}e i povr}e u skladu sa velikim kapacitetima svoje hladnja}e a poznata je i po svom „kiselom programu“ konzerviranja povr}a.

Samo od vo}a „Budimka“ proizvodi: – kvalitetne sokove (10.000t), sirupe, ka{e i markove (1.500t). Od }eliranih proizvoda: – marmelade (3000t), d}emove (1.000t), kompote i pekmeze(1.000t). U vidu vo}nih koncentrata prera}uje jabuke, maline i vi{nje.

Deo ovih svojih proizvoda „Budimka“ mo}e da smesti u modernom rashladnom podrumu u kome se nalazi vi{e od sto savremenih cisterni od prohroma kapaciteta od 25 do 75 tona, a posebni naponi se }ine da se pokrene klanica.

Prerada povr}a usmerena je na krastavce (500t), papriku (300t), feferone, cveklu (200t)... Proizvodi se i ajvar (200t).

„Budimka“ ima hladnja}u koja mo}e odjednom da primi 1.600.000 kilograma robe za zamrzavanje, preradu, pakovanje ili }uvanje ali je, pre svega, usmerena na maline (1.000 t), vi{nje (300 t), kupine (300 t), {ljive kao i na razno povr}e.

AD „Budimka“ ima izgra}ene objekte na tri lokacije koje su u potpunosti infrastrukturno opremljene.

Svojim sada{njim obimom proizvodnje „Budimka“ je veoma va}an uspe{an proizvo}a} za {ire podru}je regije. Ne samo zato {to mo}e da zaposli oko 300 radnika ve} i zbog }injenice da }e otkupljivati znatne koli}ine proizvoda domai}instva i privrednih dru{tva koja se bave poljoprivrednom proizvodnjom.

„Budimka“ spremna za investitore!

Velimir Ilić, lider Nove Srbije

Ja sam pola Gučanin, pola Čačanin

Lider Nove Srbije Velimir Ilić svake godine ide na Sabor trubača jer voli tu muziku, smatra da je Guča srpski brend, a dodatni razlog je i taj što mu je majka poreklom iz okoline Dragačeva.

- Volim da kažem za sebe da sam pola Gučanin pola Čačanin. U Dragačevu imam dosta rodbine, pa iskoristim priliku i da ih obiđem tokom trajanja Sabora. Čak dve Zlatne trube su u porodici. Jednu je osvojio rođak po majkinoj liniji, a druga je kod zeta koji je oženio moju sestru od ujaka. Dugo godina sam učestvovao u organizaciji Sabora trubača, i mislim da sam delom doprineo da ta manifestacija postane srpski brend. Kao ministar za kapitalne investicije dovodio sam u Guču brojne goste iz zemlje i inostranstva - priča Ilić.

Pored domaćih političara, dolazili su tu i ambasadori Amerike i Izraela, a bili su i predstavnici ambasade Japana.

- Japanci su došli na dva sata, jer im je takav bio protokol. Pomislio sam - Bože, pa ko može da dođe u Guču na dva sata?! Tako je i bilo. Ostali su sve do jutra i sjajno se proveli. Ipak, najinteresantniji su domaći političari. Dođu neki koji ne znaju šta je dragačevska rakija i kupus sa ovčetinom, pa malo preteraju. Zbog jednog sam pre neku godinu zvao i hitnu pomoć, ali ne bi bilo lepo da kažem o kome se radi - smatra Ilić.

Kaže da se vreme u Dragačevu nekada merilo od sabora do sabora i da su se devojke posebno pripremale za taj događaj.

- Tokom festivala se udavalo na desetine devojaka, i to tako što dođu u Guču, i tu i ostanu. Kad se krene nazad kući, samo ih nema. Dođe rodbina, traži ih, a one se - udale. Posle se to sredi onako kako običaji nalažu. Moje sve sestre od ujaka su se tako poudavale, pa tokom Sabora uvek slavimo i neke godišnjice - priča Ilić.

Iako se devojke više ne udaju na takav nači, neka euforija pred samu manifestaciju još postoji.

- Krojačica kod koje šijem odela, takođe rođaka, obično mi kaže - Veljo, dođi kad hoćeš, samo nemoj pred Guču. Tad sam u gužvi i ne mogu sve da postignem koliko posla ima - zaključuje Ilić.

Dragan Marković Palma, lider Jedinstvene Srbije Sjatiće se i Kurta i Murta

Dragan Marković Palma, lider Jedinstvene Srbije, kaže da je Guča srpski brend i da očekuje da će ove godine veliki broj političara tamo da se pojavi.

- U izbornoj godini ne biraju se sredstva kojima se političari dodvoravaju biračima. Doći će u Guču i onaj koji nikada tamo nije bio. Sjatiće se i Kurta i Murta. Bio sam svedok takvih stvari i ranijih izbornih godina. Uхвати se u kolo i onaj koji ga nikad nije igrao, pa vuče levo kad svi vuku desno - priča Palma. Sa ponosom ističe da već 20 godina Jagodince vodi u Guču, a 14 godina je to radio o sopstvenom trošku.

- Pre dve godine postigli smo rekord. Otišli smo sa 85 autobusa. Mislim da je cela Jagodina bila u Guči. Bez trube nema pravog veselja i to je svima jasno - zaključuje Palma.

Danica Drašković, SPO

Ludilo, pijanstvo i ki-

Nikada nisam bila u Guči, niti imam želju ili nameru da idem. Nije to nikakav brend

Srpski političari imaju podeljena mišljenja o Stranačka Guča

Kako je porodica Velje Ilića osvojila čak dve Zlatne trube, zašto Draganu Markoviću levo kad svi vuku desno" i otkad Aleksandra Vučića nerviraju političari koji

Srbije niti bi trebalo da bude. Ako su već želeli da organizuju takmičenje trubača, trebalo je to da urade na drugačiji način, a ne u opštoj atmosferi ludila, hrane, pijanstva i kiča. Mislim da ni Vuk nika da nije bio u Guči, jer deli moje mišljenje. Možda je jednom bio u kampanji, ali nisam sigurna - kaže supruga lidera SPO.

Jovan Krkobabić, potpredsednik Vlade

Davno beše, u doba SFRJ...

- Ove godine neću ići u Guču, mada, nisam 100 odsto siguran. Bio sam dva puta na Dragačevskom saboru, i to davno, još u vreme SFRJ. I tada je bilo takmičenja trubača, mada sa malo manje pompe. Podržavam sportske, kulturne i druge manifestacije, jer su one potrebne Srbiji, bio to novosadski Egzit, beogradski Bir fest, Zaječarska gitarijada ili Sabor trubača u Guči. Guča je srpski brend kojim se čuva deo autentične kulture našeg naroda - kaže potpredsednik Vlade Jovan Krkobabić.

Aleksandar Vučić, zamenik predsednika SNS

Volim karnevalsku atmosferu

- Šta god neko mislio o Guči, ona je srpski brend i nešto što nama treba. Bio sam četiri puta do sada, ne zato što sam poznavalac te mu-

zike ili ljubitelj kupusa, već zato što volim tu karnevalsku, pozitivnu atmosferu, Srbiji preko potrebnu. Na pitanje da li neki političari pojavljivanje u Guči koriste kao politički marketing, Vučić kaže da tu reč sve manje razume.

- Sit sam sebe i fotografija iz neki ranijih perioda, i nije me sramota da to priznam. Muka mi je kad vidim političare koji se slikaju na najglupljim i najtupljim mogućim mestima, samo da bi se slikali. Ni jednu moju fotografiju iz Guče nećete videti, jer takvu vrstu marketinga ne poznajem - zaključuje Vučić.

Dobrivoje Budimirović Bidža

„Mrtvosani“ pobratimi iz Slovenije

U Guču idem svake godine, a poslednjih pet godina učestvujem i u organizaciji. Bez obzira na Egzit i druge manifestacije, Guča je za običnog čoveka u Srbiji broj jedan. To je naš brend, i najbolji primer šta predsednik jedne opštine može da učini za svoj kraj, u pozitivnom smislu, bez ikakvih malverzacija. Žalosno je kako se država odnosi prema Guči i ne ulaže ni dinara, umesto da bude sponzor. Ja svake godine idem tamo porodično a najinteresantnije mi je kada povedem svoje pobratime iz Slovenije. Tad vidite šta znači „odvezan čovek"! Oni obično stignu u četvrtak ujutru i do subote uveče su „mrtvosani". U Sloveniji rakiju ne okušaju, a ovde se otkae skroz. Al do nedelje popodne se otrezne, kreću nazad za Sloveniju i u ponedeljak su već na svoji radnim mestima - kaže Dobrivoje Budimirović Bidža, bivši član SPS i predsednik Opštine Svilajnac.

Josip Joška Broz, lider Komunističke partije Srbije

Bio sam član žirija

- Guča je nekada bila srpski brend i prava gospodarska manifestacija, a sada je to vašar na kojem učestvuje i Kurta i Murta. Bio sam član žirija na jednom od prvih sabora i tada je to bilo takmičenje na kojem je moglo da učestvuje deset orkestara i samo oni su mogli da sviraju u Guči i niko drugi. Danas se tu pojavljuje ko god hoće, a političari koriste Guču za sopstvenu promociju i slikaju se u marketinške svrhe - kaže za Danas Josip Joška Broz, predsednik Komunističke partije Srbije.

Predrag Marković, ministar kulture, informisanja i informacionog društva

Ne komentarišem manifestacije

- Bio sam 2006. godine u Guči. Ove neću ići jer sam na putu - kaže Predrag Marković, ministar kulture, informisanja i informacionog društva, koji nije želeo da komentariše da li je Guča srpski brend.

- Neumesno je da iznosim svoje privatno mišljenje, s obzirom na poziciju na kojoj se nalazim. Nije profesionalno da kao ministar kulture iznosim lične utiske o manifestacijama u Srbiji - smatra Marković.

Dragačevskom saboru trubača i partijske trube

Palmi smeta kad se uhvate u kolo i oni koji ga nikad nisu igrali „pa vuku se slikaju na „najglupljim i najtupljim mogućim mestima“

Boris Tadić, predsednik Srbije Kabinet: Ne}e do}i zbog obaveza

U kabinetu Borisa Tadića kažu za Danas da je predsednik jednom bio u Guči, ali da ove godine neće ići, jer mu obaveze to ne dozvoljavaju.

Ivica Dačić, potpredsednik Vlade

^esto idem, to je srpski brend

- Često idem na Dragačevski sabor trubača. Mislim da je Guča postala brend Srbije - kratak je i jasan ministar policije.

Radovan Raka Radović Slao sam im avion

- U Guču sam išao i kao student, kada je ta manifestacija tek počinjala da biva ono što je sad, ali i kasnije kao političar, a najverovatnije ću je posetiti i ove godine. To je lep skup gde se ljudi zabavljaju. Zli jezici mogu da kažu da je to vašar, ali činjenica je da ljudi ta-

mo vrlo rado odlaze i da se uvek vraćaju. Svi se trude da se ta manifestacija obavi na najbolji mogući način i to treba pohvaliti. Kao što Novi Sad ima Egzist, gde se pušta strana muzika, tako mi imamo Guču, gde se interpretira tradicionalna srpska muzika, kaže Radovan Raka Radović. On dodaje da se na saboru trubača uvek lepo provede, a često ga i obožavaoci obrađuju skromnim poklonima.

- Prošle godine malo pošto sam izašao sa Farme, fanovi su mi baš u Guči poklonili plastične naočare koje su imale prečkice i baš sam se obradovao. Kada sam bio predsednik opštine Trstenik, jedne godine sam poslao avion koji je vukao parolu na kojoj je pisalo „Pozdrav Guči od Trstenika“, ističe Radović.

Dragan Todorović, potpredsednik SRS Cela Srbija da stane iza

Potpredsednik SRS Dragan Todorović, kaže za naš list da je do sada dva puta bio u Guči, prvi put još kao dete, a drugi put preprošle godine. Međutim, iako bi voleo, nije siguran da će moći da ode i ove godine.

- Preprošle godine sam u Guču otišao sa nekoliko svojih prijatelja, tamo smo i prespavali u jednom hotelu i odlično smo se proveli. Uživali smo gledajući otvaranje Guče i defile orkestrara, ističe Todorović.

Prema njegovim rečima, Guča bi trebalo da bude manifestacija iza koje bi stala cela Srbija, pa čak i određena ministarstva iz Vlade Srbije, među kojima izdvaja ona koja se bave turizmom i saobraćajem.

- Od Guče treba napraviti manifestaciju koja će imati svetski karakter i na taj način treba afirmisati kulturnu baštinu naše zemlje. Mislim da bi bila dobra ideja da i strani orkestri koji se takmiče sviraju

našu muziku i da to bude poseban deo manifestacije, zaključuje Todorović.

Zoran Baki Anđelković

Vašar, kao i svaki drugi

- U Guči sam bio prošle godine i odlično sam se proveo, kao i pre nekoliko godina. Nisam siguran da ću uspeti da odem i ove godine. Odlazak u Guču nije nešto što planiram, već sve zavisi od sticaja okolnosti. To je vašar, kao i svaki drugi vašar i ljudi treba da se okupljaju, nije bitno da li oko trube ili harmonike, bitno je da se zabavljaju. Beogradska arena je uvek puna, bez obzira ko god da peva, tako da svaka muzika ima svoju publiku, kaže za Danas Zoran Baki Anđelković, funkcioner Socijalističke partije Srbije.

Aleksandra Janković, poslanik Nove Srbije Veliki etno festival sa primesama roka

Aleksandra Janković, poslanik Nove Srbije, kaže za naš list da do sada nije imala priliku da poseti sabor trubača u Guči, a kako stoje stvari, to neće učiniti ni ove godine.

- Guča je velika manifestacija koja okuplja ljude iz Srbije, ali i iz celog sveta. To je prema onome što ja znam i što sam imala priliku da gledam na televiziji veliki etno festival sa primesama roka. Nadam se da ću barem sledeće godine biti u mogućnosti da odem tamo, ukazuje Jankovića.

Momo Čolaković,
poslanik PUPS

Zavre | uje puno pa `nje

Iako je više puta bio u Guči kod prijatelja, Momo Čolaković, šef poslaničkog kluba PUPS-a do sada nije bio u periodu kada se održava Sabor trubača. Kako kaže, saboru neće prisustvovati ni ove godine zbog obaveza koje su planirane mnogo ranije.

- Sabor trubača u Guči je manifestacija koja zavređuje puno pažnje javnosti zbog toga što okuplja veliki broj ljudi iz zemlje i inostranstva. Pored toga što se tih dana promovise muzika, u velikoj meri se reprezentuju i domaće rukotvorine, kao tradicionalna hrana i piće, pa bi bilo lepo da svi koji su u prilici odu i posete Guču tih dana, iako ja ne mogu, priča Čolaković.

Aleksandar Vulin, predsednik Pokreta socijalista

Ne volim Gu-u, kao ni Novu godinu

- Bio sam u Guči više puta, ali nijednom na saboru trubača. Ne volim te događaje na kojima je unapred uređeno kako svi treba da se osećaju. Upravo zbog toga ne volim ni Novu godinu. Svi u Guči čim vide trubače skaču na stolove da igraju. Kao što se ne bih „tresao“ na Egzistu uz elektronsku muziku, tako ne bih ni skakao na sto čim vidim trubače, kaže za Danas Aleksandar Vulin, predsednik Pokreta socijalista.

Žarko Korać, predsednik
Socijaldemokratske unije

To je politi-ki skup

- Bio sam u Guči pre mnogo godina, kada ona još nije bila politički skup, kao što je sada. Kao i svaki politički i kulturni skup i Guča ima svoju publiku koja tamo odlazi, a to nisam ja, kaže predsednik Socijaldemokratske unije Žarko Korać.

Boris Milićević, predsednik
Gej Strejt Alijanse i član SPS

Stranci me ispituju o Saboru

- Bio sam u Guči kada sam bio peti ili šesti razred osnovne škole. Mama, tata i ja smo išli na more u vreme sabora trubača i pošto smo prolazili kroz Guču baš kada je bilo finalno veče, ostali smo tamo i odlično smo se proveli. U to vreme Guča je bila mnogo manji festival i glavni program je činio folklor. Sećam se te festivalske atmosfere, svi su bili lepo raspoloženi i igrali su. Iako bih voleo, zbog obaveza ove godine neću moći da odem na Sabor trubača, priča član Glavnog odbora Socijalističke partije Srbije Boris Milićević. Kako kaže do sada su ga mnogi stranci ispitivali o Guči, a pokazatelj da je muzika koja se na saboru trubača interpretira vrhunska pokazuju i pohvale mnogih svetskih izdavačkih kuća i televizija.

Prema njegovim rečima dokaz da je Guča zaista postala srpski brend je i to što je još pre više od deset godina na kompakt disku nekadašnje naučne enciklopedije Microsoft Encarta objavljena i pesma orkestra Bobana Markovića.

Priredili:

Milena D. Miliki}
Katarina @ivanovi}

Kako je novinar londonskog Gardijana do`iveo sabor Goo-cha - najlu`a urka u Evropi

Gart Kartrajt

Dok autobus tutnji kroz siva beobradka predgra`a, shvatam koliko je {tetu izolacija Srbije nanela njenom javnom prevozu: nema klime ni amortizera. Nisam iznana |en, jer putovanje po Balkanu uvek podrazumeva odricanje od zapadnoevropskog komfora. U Britaniji se ~esto ~ude koliko vremena provodim u regionu poznatom po negativnim novinskim naslovima, mestima opusto{enim ratovima, siroma{tvu i brutalnoj vladi. Mogu da im odgovorim da ovde ima mnogo lepote i magije. A tu je i muzika zbog koje se stalno vra}am ovim krajevima.

Putovanje na podru`ju biv{e Jugoslavije danas je lako sa otvorenim granicama - osim izme |u Srbije i Kosova - stanovni{tvo je gostoljubivo, cene niske a tradicionalne muzi-ke forme iz regiona bogatije nego bilo gde u Evropi. Putujem do gradi`a koji se izgovara „Goo-cha“ i po okolnim brdima podse}a na

|vajcarsku, ali samo dok se do njega ne stigne, jer tada prestaje svaka sli-nost sa {vajcarskim spokojem.

Izlazim iz autobusa na vla`an vazduh koji para piska truba, na ulice preplavljene ljudima koji igraju. Petak je po podne i nema stanke do nedelje u pono}.

I{ao sam na ilegalne reyv`urke, ludovanja na livadama i u napu{tenim fabrikama, ali ni{ta ne mo`e da se meri sa Gu-om. Ta energija, ta radost, to pre nagla{eno ushi}enje koji obuzima mesta{ce na mo`e se ni sa ~im uporediti. Ljudi ska-u na stolove, sa spomenika, sa zidova, igraju trbu{ni ples u sna`nom ritmu levo - desno, dosti`u ekstazu uz obilne koli-ine piva i mesa.

Duva-ki bendovi se na Balkanu po tradiciji anga`uju za svadbe, sahrane i razne proslave, ali je poslednjih deset godina njihov zvuk izmleo iz regiona. Od {kotskog Orkesra del Sol do Nejd`ela Kenedija, mnogi na Balkanu tra`e inspiraciju. Gu-a je `ila kucavica ovog sirovog, neobuzdanog zvuka, festival koji nema vreme fajronta niti mnogo pravila, ali postoji prava atmosfera bahanalija dok gruva

ovaj egzoti-ni isto-nja-ki fank, a ljudi igraju dok ne popadaju.

Nije uvek bilo ovako. Nije se ni o-ekivalo da }e biti ovako. Zvani-no nazvan „Draga-evski sabor truba-a“, festival u Gu-i je nastao {ezdesetih da bi o-uvao tradiciju duva-kih orkestara. U Titovoj Jugoslaviji se posebna pa`nja poklanjala folkloru i neki aparat-ik sa sluhom je, primetiv{i stalna odliv stanovnika iz sela u grad koji preti da uzori tradiciju ovih orkestara, do{ao na ideju o godi{njem takmi-enju da se nagradi najbolji orkestar i dodeli Zlatna truba.

I{ao sam na ilegalne reyv`urke, ludovanja na livadama i u napu{tenim fabrikama, ali ni{ta ne mo`e da se meri sa Gu}om

Do eksplozije popularnosti je do{lo posle ogromnog uspeha Emira Kusturice i njegovih filmova u kojima se pojavljuju duva-ki orkestri - „Podzemlje“ i „Arizona drim“.

Tu je i orkestar Bobana Markovi}a, gu-anskog Muhameda Alija, na -iji prvi zvuk trube Gu-a do`ivljava

erupciju. Ipak, utisak je da prava magija nastaje nezavisno od takmi-enja, na ulicama, gde se {atori razvijaju u instant restorane, u kojima se mno`tvo muzi-ara nadme}e za napojnicu oko velikih grupa Srba koji sede za stolovima i najboljima lepe nov-anice na ~elo ili trube...

Gu-a savr{eno objedinjuje taj veliki i odva`ni balkanski duh. Bez obzira na to koje ste nacionalnosti, pola ili uzrasta, Gu-a }e vas prigrliti. Poreklom folklorna ali duhom apsolutno savremena, Gu-a nudi pravi ose}aj kolektivnog slavlja i podse}a da je muzika nekada bila ne{to plemensko, divlje, izvan slenga industrije. Glastonberi je korporativni pop-rok festival bez iznena|enja i spontanosti, dok vas Gu-a tera da igrate na ulici do transa. Pogodite do kojeg }u se festivala ovog leta voziti?

ZA[TO NE IDEM U GU^U

Svetislav Basara

Prvi i glavni razlog: mrzi me da dignem dupe. Drugi, isto tako va{an: ne pada mi na pamet da pijem lo{u rakiju po skupe pare, pa da me posle arestiraju i odvedu na tre{njenje.

Ostali razlozi:

Gu}a mi je dugi niz godina bila na dohvat ruke - nema valjda ni trideset kilometara od U}ica do mesta klju}nog „za razumevanje Srbije“ - a opet, nikada u životu nisam oti{ao na Sabor truba}a. {to uop{te ne zna}i da ne volim limenu muziku. Ima dana i raspolo{enja kada trublje ba{ „legnu“. Kona}no, iha-ha sam se u mladosti naslu{ao zurlanja jer su (bar je ranije tako bilo) vo-de}i bendovi uo}i Sabora svirali na Zlatiboru, na onom gumnju koje ja interno zovem „Selja}ki Dinzilend“. Nemam ni{ta ni protiv svadbarskog kupusa i jagnjetine s ra{nja. Ama, ne volim gungulu i krkljanac, pa to ti je. Zbog toga nisam oti{ao ni na koncert Rolingstonsa, koje ipak volim stotinama puta vi{e od najboljeg truba}kog benda. Kamerni }ovek, pa to ti je.

rodne milicije na izlazu sa va{ari{ta, pa kazne samo plju{te, a dozvole lete. Pa je li to u duhu srpskog gostoprinstva? Nekada se znalo, u vreme karnevala zakoni ne va{e, ne mo{ete, brate, pozivati ljude da se po skupe pare napiju, pa im posle zagor}avati život.

Tako}e mi je malo sme{na internacionalizacija srpskog trubadurstva. Tim pre {to je mit o trubi kao srpskom narodnom instrumentu nekako nategnut i la{an kao i ve}ina drugih ovda{njih mitova. Trubu je u Srbiju doneo jedan }eh i to prekju}e, u XIX veku. Jeste da se lepo primila, ali - pazite sad ovo - trube se u Srbiji uop{te ne pra-

Nemam ni{ta ni protiv svadbarskog kupusa i jagnjetine s ra{nja. Ama, ne volim gungulu i krkljanac, pa to ti je. Zbog toga nisam oti{ao ni na koncert Rolingstonsa, koje ipak volim stotinama puta vi{e od najboljeg truba}kog benda

Foto: Etnolo{ko društvo Dragaceva

Uprkos svemu ne spadam ni me}u one rafinisanе duhove koji preziru Gu}u, ako ni zbog }ega drugog, a ono {to je u Srbiji svaki dan neka Gu}a. Parada ki}a! Praznik prostakluka! Podvo}enje maloletnica! Ta}no je to. Svega toga ima u Gu}i, ali - dame i gospodo - svega toga ima svaki dan i u Beogradu. Malo malo, pa u Knez Mihailovoj zatrubi neki limeni bend, a ki}a i prostakluka na svakom koraku. Uzmimo primer Narodne Skup{tine. Nisam maliciozan, ali ta se visoka institucija od Gu}e razlikuje samo po tome {to se stvar ne odvija pod {atrama nego u jednoj lepoj zgradi i {to - bar ne javno - nema truba}a. Iako ima onoliko „truba“. Kupusa i pe}enja, naravski, ne nedostaje.

Kako se ono ka{e: ko voli nek izvoli. Mada u „fenomenu Gu}a“ ima i dosta licemerja. Do}ite, advertajziraju odonud, na lud i nezaboravan provod. I da vidi{, nahvata se tu puno mu{terija. Potegnu iz daleka, prepuste se nezaboravnosti i provodu, ali }im utihnu jaganjici i trube, eto ti na-

ve. Sve su iz uvoza. Ima li smisla da na{ „narodni instrument“ proizvode firme iz nenarodnih (i-listom) antisrpskih re{ima? A opet, bendovi iz inostranstva - sve }e{}a pojava na Saboru - nikada ne zvu}e kao na{. Otkri}u vam tajnu i zbog }ega: ne umeju da zabace {ajka}u na potiljak, a to je klju}na stvar.

Bilo je i poku{aja politizacije Gu}e. Doktor K. Je jedne godine, uz saslu{enje pridvorskih pesnika i ulizica, izneo tezu da je Gu}a klju}na za razumevanje Srbije. {to je izazvalo kontrareakciju drugosrbijanaca i vaspustavilo Exit kao nekakvu bajagi protivte{u. Ovamo je kao jedan, a tamo kao drugi kulturni model. A i tamo i onamo nikakve kulture nema. Tu se, dame i gospodo, radi o najobi}ijoj pu}koj zabavi. I - u poslednje vreme - o velikom biznisu. Koji je po definiciji nespojiv sa samom idejom karnevala i dokolice. I zato ne idem ni u Gu}u. Ni na „egzite“. Mada ih zdu{no podr{avam. Jer se u vreme njihovih odr{avanja lak{e di{e u ostatku Srbije.

Katarina Tripković sa „Zlatnom jabukom“

Od prošle godine naš list dodeljuje nagradu za najizvornije muziciranje na Saboru trubača

„Zlatna jabuka“ od Danasa

Dnevni list Danas od prošle godine dodeljuje nagradu „Zlatna jabuka“, za najizvornije muziciranje na Saboru trubača. „Zlatnu jabuku“ pravi Livnica „Gosi“ iz Beograda, a izvajala je mlada i darovite studentkinje četvrte godine vajarstva na Fakultetu primenjenih umetnosti, Katarina Tripković. Izlivena je u bronzi, pozlaćena 24-karatnom pozlatom, na drvenom postolju i upakovana u kožnu kutiju. Firma „Gosi“ postoji 18 godina i bavi se umetničkim livenjem. Njihov asortiman je vrlo širok, od promotivno-reklamnog materijala do skulptura i spomenika. Svojim proizvodima opslužuju privredne subjekte, sportske organizacije i takmičenja, opremaju vojne i policijske snage, kako u zemlji i u regionu, tako i na teritoriji Afrike.

D. P.

Majstor trube Dragan Ignjić iz Učica, prvi dobitnik Danasove nagrade „Zlatna jabuka“

Guči treba vratiti dušu

Nenad Kovačević

Guča je postala velika politička manifestacija i treba joj vratiti dušu. Pojavili su se neki ljudi i to je postao sabor za pranje novca. Razne su tu malverzacije u kojima trag je teško uočiti, a mi trubači nemamo nikakve koristi - tvrdi za Danas Dragan Ignjić (29) iz Učica, prvi dobitnik Danasove nagrade za najizvornije muziciranje „Zlatna jabuka“ na prošlogodišnjem Saboru trubača u Guči.

Ove godine njegov orkestar nije se plasirao za učički sabor, ali je nastupiti u revijalnom delu, a Ignjiću je, zbog ranijih nagrada, biti uručeno Majstorsko pismo.

Ko god neće da ide u školu, roditelji mu kupe trubu!

Trubu danas svira ko god hoće. Ko god neće da ide u školu, roditelji mu kupe trubu! Ta deca nam uzimaju posao i sviraju pod cene. Zašto nema audicija i licencija, pa da vidimo koji okrestri zaslužuju da nastupaju? - kaže Ignjić.

- Truba je nasledna loza u našoj porodici, pa sam i ja po- eo da je sviram 1995. godine. Osnovao sam kasnije svoj orkestar koji je debitovao u Guči 2000. godine - priseća se Ignjić svojih početaka. Usledila je uspešna karijera, jer dve godine kasnije orkestar je dobio drugu nagradu, 2003. proglašen je za najbolji mladi orkestar, a 2006. Ignjić osvaja Zlatnu trubu. Osim na prošlogodišnjem saboru, nagradu za najizvornije muziciranje orkestar je dobio i pre četiri godine. Za to vreme, kako Ignjić svedoči, otkrio je i nali- je „najvećeg svetskog sabora trubača“ o čemu, kako ocenjuje - novinari sude.

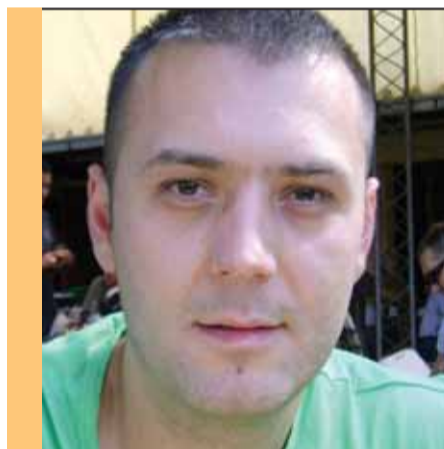
- Guča je izgubila svoje korijene i ona bez nas trubača nema smisla. Mnoge moje kolege su nezadovoljne i negoduju, ali to su srpska posla i ne možemo da se udružimo da nešto promenimo. Nekima od nas obećavaju prolaz u Guču ili nagrade da se ne bismo bunili. Odgovorno tvrdim da se svake godine nagrade nameću - tvrdi Ignjić, a na pitanje da li je on nekoga potplatio za nagradu, kaže:

- Lobirao sam, ali ovi koji su lobirali zadnjih deset godina dobijali su po deset nagrada, a ja tri, koje su morali da nam dodele jer su zaslužene, bez obzira na lobiranje. Novac nisam nudio, jer ga nisam imao, ali neki ljudi su lobirali za mene, kao što su drugi

lobirali za druge orkestre. Sve što vam govorim je istina. Neka organizatori sabora u Guči, na Zlatiboru i u Surdulici sednu i suoče se sa mojim kolegama, koji to isto misle. Zašto ne ustanove da li ja pri- am istinu? Znam da su posle ove izjave biti oštećeni, možda nikad više ne mogu na takmičenju, niti dobiti nagradu, ali konačno te stvari oko organizacije treba da se preispitaju i izaći na videlo. Ovdje je, kao i sve u Srbiji, mutno. Nažalost je što su u sabor učički neki pevači i autodileri koji imaju svoje ljubimce i dodeljuju im nagrade - kaže Ignjić.

On smatra da je Sabor u Guči imao smisla do kraja devedesetih, kada su dolazili oni koji vole trubu, a nije bilo, kako kaže, ograničenja radnog vremena, pa su učičke bile pune, a trubači su mogli i da zarade.

- Ne možemo da se zaradi kao nekada, jer su ograničenja do dva sata posle ponoći, a organizator nam je „natovario“ mnogo obaveza - pres konferencije, ponoćni koncert, defilei, takmičenja i jednostavno ne možemo da zaradimo. Tretiraju nas kao jeftinu radnu snagu, iako je Guča nastala zahvaljujući trubačima. Gde odlazi novac od Ministarstva

Sve se vrti oko dva Dejana

- Pitaje Bobana Markovića zbog čega njegov sin marko nije želeo prošle godine da se takmiči za Prvu trubu sveta? Znao šta mi je rekao - neće da mi potcena sina, jer se znalo da će Dejan Petrović dobiti nagradu Prva truba sveta. To je bio Bobanov odgovor. Poslednjih deset godina sve nagrade (zlatna truba, prva truba, najbolji orkestar) vrte se oko Dejana Petrovića i Dejana Lazarevića. Oni su sjajni momci, ali to je tako - kaže Dragan Ignjić (na fotografiji).

Za najizvorniju izvedbu: Glavni urednik Danasa Zoran Panović dodeljuje nagradu Draganu Ignjiću

kulture, raznih sponzora, od prodaje mesta za učičke parkirališta - pita se naš sagovornik, a potom tvrdi da o nali-ju sabora ne govori zbog toga što se njegov orkestar ove godine nije plasirao za takmičenje i objašnjava:

- To je mišljenje i ostalih kolega, ali problem je u tome što mnogi to ne smeju javno da kažu. Posle sabora svi kažu da naredni treba bojkotovati, ali pojave se zbog naroda i ponovo se muva - pri- a Ignjić. Na pitanje zbog čega, pored svega toga, učički sabor, Ignjić kaže:

- Zato što i meni obećavaju nagradu, a dobiće je onaj ko ima jaču vezu. Ipak, ne učestvujem samo zbog nagrade, već zbog naroda, koji voli moj orkestar. Narod dolazi u Guču zbog nas. Hajde jedne godine da mi ne dođe, pa neka dođe u Miroslav Ilić, Keba, Bregović i bilo koji pevač, protiv kojih ništa nemam, pa da vidimo koliko je naroda da dođe?

Na pitanje kako rešiti probleme na koje ukazuje, naš sagovornik uzvraća pitanjem: Kako urediti Srbiju?

- Guča treba da bude brend Srbije, posvećena trubi, ljubiteljima trube i da pobeđuju samo najbolji.

Profesor Nikola Stojić, jedan od osnivača
Prvog sabora u Guči 1961. godine

Va`nost Gu`e prvi su shvatili stranci

Profesor književnosti iz Guče Nikola Stojić (81), jedan je od tri osnivača prvog sabora trubača, koji je održan u porti seoske crkve, 14. oktobra 1961. godine na praznik Pokrova presvete Bogorodice.

Bio je lep sunčan dan, u porti se skupilo par hiljada ljudi, imali smo i šest limuzina iz Beograda. U Guči je bio profesor Miodrag Vasiljević, etnomuzikolog, njemu su se u suzu pojavile u oči. Rekao nam je: „Vi nemate pojma šta se ovde događalo“. Mi stvarno i nismo imali pojma. Jer, imali smo četiri orkestra, malenu Guču

izgubljenu negde u Srbiji, dokle niko nije znao ni kako da dođe. Bila je to ipak klica srpskog narodnog trubačva. Za drugi sabor, imali smo i trubače iz zapadne Srbije, za treći je planula itavska trubačka Srbija, sa juga se javio Bakija Bakić, sa istoka Raka Kostić, bilo je desnaest orkestara i par zalutalih gostiju iz inostranstva. Na desetom saboru se pojavila prva televizija, italijanski RAI. Italijani su prvi to objavili u svetu, za našu televiziju mi nismo postojali. Bili smo politički nepodobni, ovde su se svirale pesme, „Tamo daleko“ i „Marš na Drinu“. Posle Italijana javljaju se Rusi, pitaju šta se to ovde događalo, njihova ministarka

kulture je negde došla za nas. Pa ih poslala da naprave reportažu. Posle su tu reportažu emitovali u toku finalne utakmice svetkog prvenstva u hokeju na ledu između [ve]dске i Sovjetskog Saveza. Rusi i ostali su shvatili važnost Guče, pre naših, koji tek tada počinju da se interesuju. To tada, meštini, niko više nije mogao da zaustavi - seja se Stojić.

D. Petrović

Politika juriša

I sada na Sabor jurišaju razne političke partije i stranke, kao i oni koji hoće da u njega unesu razne novotarije i kičeraje. Pod njihovim teretom, Sabor se ponekad malo povija, gubi svoju autentičnost, ali se opet uspravlja i sa sebe otreša sve ono što ga je ružilo i prljalo. Nakon toga znao je da zablista još većim sjajem. Najveće domete Sabor je dostizao kada nije služio nikome izuzev svom narodu, kada je bio izvan i iznad dnevne politike - kaže Stojić.

Tajna svadbarskog kupusa

Glavni specijlitet saborskog menija je svadbarski kupus. Ugostitelji kažu da je recept tajna, ali ipak otkrivaju deo „magije“: Na dno lonca staviti slaninu isečenu na listove. Iz kupusa odstraniti koren, a glavice kupusa preseći na po osam delova. U lonac preko slanine staviti red kupusa, red pomešanog raznog mesa i isečenog crnog luka, lorbera i aleve paprike. Slaganje ponoviti istim redom. Odozgo staviti kupus, a preko njega suve crvene paprike. Naliti hladnom vodom da ogrezne i kuvati na tihom vatri minimum pet sati. Za vreme kuvanja ne sme se mešati, već lonac povremeno protresti da ne zagori. Pri kuvanju voda treba da uvri, kako kupus ne bi bio orbast. Jelo probati i samo po potrebi posoliti.

Kuvar Obrad Akarević iz gučkog sela Kotrača priča da ugostitelji kisele kupus uoči Sabora, jer mu nije sezona.

Ako je hladno, kiselimo ga 15 dana, ako je vruće, četiri. Tajna svadbarskog kupusa je u zemljanom loncu, dobro opranom kupusu... Mora da se ubaci slanina, juneće meso, pic rebra ili kolenice. Zidovi lonca se mažu maslacem. Onda red kupusa, red mesa, aleve paprike, bibera, lovora, vegete... Mora da se krčka sedam-osam sati, da blagodeti tog mesa u kupus. I kad ga sipaš da promešaš, jer mast ostaje gore, a voda dole - kaže Obrad.

Dodaje da jedan ugostitelj tokom sabora proda tridesetak pečenih jagnjica i prasića, i bar 300 litara kupusa. D.P.

ZA SVE POSETIOCE 51. TRADICIONALNOG SABORA TRUBAČA U GUČI PREDAH I UŽIVANJE UZ DONCAFÉ

Svi ljubitelji zvuka trube ove nedelje imaju priliku da uživaju u umeću i virtuoznosti najvećih trubačkih majstora! Sabor trubača u Guči svake godine okupi stotine hiljada ljudi koji, u potrazi za dobrom zabavom i muzikom, dođu u srpsku prestonicu trube - Guču.

Ove godine, osim u prepoznatljivom zvuku, tradicionalnim motivima i druženju, na omiljenom festivalu moći ćete da uživajte i u svojoj omiljenoj Doncafé kafi koja je zvanična kafa Sabora trubača u Guči.

Svoju omiljenu kafu lako ćete pronaći u Guči jer će vas njen neodoljiv miris odvesti do nje. Za ovu priliku Doncafé je pripremio jedinstveni „Chill Out“ za opuštanje tokom dana i večeri, a za sve koji više vole da ispijaju omiljenu šoljicu kafe u šetnji, Doncafé je u centru kod muzeja obezbedio i štand sa kafom za poneti.

Osim toga, Doncafé je i zvanični sponzor atraktivnog „Ponoćnog koncerta“ na kome će 12. avgusta nastupiti čak 16 sastava.

Festival u Guči je samo još jedna od brojnih kulturnih manifestacija koje čuvaju tradicionalne vrednosti, koju sa svojim brendom Doncafé podržava kompanija Strauss Adriatic.

Uživajte u ovogodišnjem festivalu i nezaobilaznoj šoljici kafe, jer dobro zvuči Doncafé u Guči!

DOBRO ZVUČI
DONCAFÉ
U GUČI!

Saborski jelovnik i karta pića

Ekskluzivni restoran „Marinada“ iz Beograda u „Staroj kući“ u Guči, poziva Vas na 51. Dragačevski sabor trubača u Guču od 08 - 14. avgusta 2011. godine. Nalazimo se u ulici Republike br. 98. na 100 metara od Spomenika trubaču u centru Guče. U prijatnom prostoru nudimo tradicionalna jela i pića uz vrhunsku trubačku muziku i nezaboravan provod.

Dragačevska zakuska (goveda i svinjska pršuta, dragačevski sir i kajmak, duvan čvarci, proja) 500 din/porcija
Svadbarski kupus 250 dinara/porcija
Praseće pečenje 950 dinara/kg
Jagnjeće pečenje 1.400 din/kg
Hajdučki ćevap 1.600 din/kg
Žestoka pića od 120 dinara
Piva od 150 dinara

Sokovi od 150 dinara
Kafa espresso od 120 dinara
Vina - bogata ponuda vina sa preko 70 vrsta iz Srbije, Francuske, Italije, Makedonije, Slovenije, Hrvatske...
Cigare tomposi...

DOBRO DOŠLI - DOBRIMA DOŠLI!

„E, DA VIDIŠ“ NAJPOVOLJNIJE CENE!

Ugostiteljsko - zanatska radnja „E, DA VIDIŠ“, preko puta Pošte u Guči, u dane 51. Dragačevskog sabora trubača poziva Vas u svoj objekat sa bogatom ponudom jela i pića po najpovoljnijim cenama u Guči:

PLJESKAVICA = 140 din, PAZARSKI ĆEVAP = 25 din/kom

Vodi~ kroz Gu~u

KAKO DOJI

- Ukoliko putujete automobilom, od Beograda do ^a-ka se sti`e Ibarskom magistralom preko Gornjeg Milanovca. Na kru`nom putu oko ^a-ka postoji skretanje za Gu-u (22 km)

- Ukoliko ste se odlu-ili za autobuski prevoz, sa Glavne autobuske stanice u Beogradu polasci do ^a-ka su na svaki sat (osim no}u), odakle imate autobuse, kao i taksi do Gu-e

- Ukoliko ste odlu-ili da putujete `eleznicom, najbli`a `elezni-ka stanica je u Po`egi, odakle mo`ete autobuskim prevozom doputovati do Gu-e.

PARKING

Parking placevi su organizovani pored ulaznih rampi iz pravaca: ^a-ka, Kraljeva (Ivanjice), Lu-ana (Po`ege, Arilja, Ivanjice). Cena parking karte za putni-ki automobil iznosi 1.000 dinara, za autobus 3.000 dinara. U u`em centru Gu-e je zatvoren saobra}aj, izuzev u vreme snabdevanja uslu`nih objekata (za njihova vozila). Na perifernim podru`jima je obezbe|en jednosmerni tok saobra}aja.

KAMP

Kamp je organizovan u dvori}tima osnovne (blizu centra Gu-e) i srednje {kole (na ulasku u Gu-u iz pravca ^a-ka

i Lu-ana). Ulazak i boravak u kampu dozvoljen je samo sa legitimacijom koju }e svaki gost dobiti po dolasku u kamp. Redari koji su zadu`eni za o-uvanje reda i mira u kampu, brinu }e o va{o}j sigurnosti, a osoblje kampa pru`i }e vam svu potrebnu pomo} i informacije.

- Kamperima }e na raspolaganju biti:
 - mokri -vor sa WC kabinama,
 - lavaboima i tu{evima sa toplom vodom
 - parking za vozila
 - kafe
 - mogu}nost punjenja mobilnih telefona

[atori se ne mogu iznajmljivati, stoga svaki posetilac kampa mora doneti {ator ili vre}u za spavanje sa sobom. Mesto u kampu se rezervi}e telefonom. Rezervacija va`i sve do kraja Sabora, tako da dolazak u kamp prvoga dana njegovog rada nije obavezan. Cena boravka u kampu je fiksna bez obzira na broj dana provedenih u kampu. Ako ne rezervi}ete mesto u kampu, sme{taj }e biti mogu} samo ako u kampu ostane slobodnih mesta.

PRIVATNI SME[TAJ

u`i centar: 25-30 evra po no}enju
 {iri centar: 18-25 evra po no}enju
 periferija: 12-15 evra po no}enju

VA@NI TELEFONI

Rezervacije za mesto u kampu
 +381 (0)32 854 110, 855 787, 855 789
 Press centar +381 (0)32 / 855-784, 855-786
 Policija +381 (0) 32 / 854-211, 854-732
 Hitna pomo} +381 (0) 32 / 854-206
 Dom zdravlja +381 (0) 32 / 854-536
 De`urna apoteka +381 (0) 32 / 854-148
 Vatrogasna slu`ba +381 (0) 32 / 854-223
 Op{tinska uprava Lu-ani +381 (0) 32 / 817-230, 817-333
 Autobuska stanica ^a-ak +381 (0) 32 / 222-461
 @elezni-ka stanica Po`ega +381 (0) 32 / 816-460

• SPECIJALNO IZDANJE LISTA DANAS

Urednik Dragoljub Petrovi}i
 Prelom Branislav Be{evi}i

Zahvaljujemo se na pomo}i: Du{anu R. Ivanovi}u, Miljani Kaplarevi},
 Centru za kulturu Gu-a i Ekolo{kom dru{tvu Draga-evo

Foto: Arhiva Centra za kulturu Guča

Program 51. draga-evskog sabora truba-a

UTORAK, 09. 08. 2011.

- 16,00 ➤ Otvaranje privredne izložbe - sportski centar - trubački orkestar Gvozdena Rosića iz Rtiju
20,00 ➤ Program predtakmičarskih centara Surdulica i Boljevac - pozornica Centra za kulturu

SREDA, 10. 08. 2011.

- 18,30 ➤ Takmičenje mladih trubačkih orkestara (pionirskih i omladinskih) - pozornica Centra za kulturu

^ETVRTAK, 11. 08. 2011.

- 12,00 ➤ Konferencija za štampu - Centar za kulturu
21,00 ➤ Priredba „Pobedili su - zaslužili su“ - pozornica na stadionu. Učestvuju: orkestar Dejana Petrovića iz Dubokog sa big bendom, orkestar „Bakija Bakić“ pod upravom Ekrema Mamutovića iz Vranja i orkestar Dragana Ignjića iz Užica
22,40 ➤ KONCERT MIROSLAVA ILIĆA - pozornica na stadionu

PETAK, 12. 08. 2011.

- 12,00 ➤ Konferencija za štampu - Centar za kulturu
13,00 ➤ Takmičenje zdravičara, izbor najbolje narodne nošnje - pozornica Centra za kulturu
14,00 ➤ Narodni višeboj - na stadionu
17,00 ➤ Defile učesnika programa - ulice Guče - orkestri finalisti
19,00 ➤ Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
21,00 ➤ Veče duhovne muzike - pozornica u porti crkve Sv Arhangela Gavrila
23,00 ➤ Ponoćni trubački koncert - pozornica na stadionu

SUBOTA, 13. 08. 2011.

- 07,00 ➤ Trubačka budilica - ulice Guče
11,00 ➤ Defile učesnika programa - ulice Guče
12,00 ➤ Improvizacija stare dragagevske svadbe - pozornica Centra za kulturu
13,00 ➤ Konferencija za štampu - Centar za kulturu
15,00 ➤ Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu

- 17,00 ➤ Kulturno-umetnički program gostiju iz inostranstva - pozornica Centra za kulturu
18,00 ➤ Veče duhovne muzike - pozornica u porti crkve Sv Arhangela Gavrila. Učestvuju Pavle Aksentijević i grupa „Zapis“
20,00 ➤ Koncert Reprezentativnog orkestra Garde Vojske Srbije - pozornica na stadionu
21,00 ➤ Finalno takmičenje trubačkih orkestara (seniori) - pozornica na stadionu. Učestvuju:
1. orkestar Bakija Bakić pod upravom Ekrema Mamutovića iz Vranja
2. orkestar „Zlatne trube“ iz Knjaževca
3. orkestar Miloša Perišića iz Goračića
4. orkestar Elvisa Ajdinovića iz Surdulice
5. orkestar Gvozdena Rosića iz Rtiju
6. orkestar Bojana Krstića iz Vladičinog Hana
7. orkestar „Barka“ iz Knjaževca
8. orkestar Bojana Ristića iz Vladičinog Hana
9. orkestar „ZAO TARO LAJT“ Dejana Jevđića i Ljubivoja Dikovića iz Kalenića
10. orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja

11. orkestar Janka Jovanovića iz Zemuna
12. orkestar Božidara Nikolića Donje iz Grdelice
13. orkestar Dejana Lazarevića iz Požege
14. orkestar Ace Novkovića iz Zagužanja
15. orkestar Veljka Ostojića iz Zlakuse
16. orkestar Gorana Ranković iz Guče
17. orkestar Siniše Stankovića iz Zagužanja
18. orkestar Radiše Vitezovića iz Tubića

- 23,00 ➤ KONCERT BOBANA I MARKA MARKOVIĆA

NEDELJA, 14. 08. 2011.

- 07,00 ➤ Trubačka budilica - ulice Guče
10,00 ➤ Kulturno-umetnički program - pozornica Centra za kulturu
11,00 ➤ Fijakerijada - pomoćni stadion FK „Dragačevo“
15,00 ➤ Međunarodno takmičenje trubačkih orkestara i KONCERT GORANA BREGOVIĆA - pozornica na stadionu
20,00 ➤ Veliko saborsko kolo „Doviđenja do idućeg Sabora“